

In the Monaco Historique driver's box, one can bump into more than a few motorsport greats. And just like in the past, it provided unique opportunity for Roman Klemm, to ask several distinguished elders about their best and worst experiences here...and their opinion on Grand Prix de Monaco Historique overall.

Patrick Tambay, Ferrari and Renault factory driver and two-time Grand Prix winner, says this:

My best weekend here was in 1983...which may not come across as obvious. After qualifying 4th, on Sunday morning I had this distinctly secure feeling that I am going to win. And I think that I was about to, was it not for the Scuderia strategy set by Mauro Forghieri, who decided that in the damp conditions, we should start on treaded tyres. Unfortunately that did not work and the race went to Keke Rosberg, who started behind me on slicks...

The worst memory is without a doubt the race from the following year, when right after the start, someone pushed me into the barriers at St. Devote and front suspension penetrated the monocoque, breaking my leg. It was not really painful at the time, but the injury screwed me up in some following races.

And Monaco Historique? You won't believe it, but this is my first time here, eventhough I live just down the road in Nice! I love it. To hear these V8 Cosworths and absorbing this entire atmosphere is just great. The only thing missing is the sweet smell of burned Motul oil, which always was particular for this place. I can still smell it, but not right now...I suppose they use different blends nowadays. I have nothing but praise for this. Historique turns out to be a clear contrast to the real Formula 1...there are no sweet smells there anymore, quiet engines and even no Grid Girls. That joint is going down the drain!

Bob Dance, the legendary mechanic for Colin Chapman's team, was tightening nuts and bolts already on the cars driven by Jim Clark. And now he works for the Lotus Classic stable and Colin's son Clive. Surprisingly, his worst memory has nothing to do with the days when Jim Clark was being tormented by perpetual bad luck around these streets:

Many good memories here, but I am especially fond of 1968 and 1969 when Graham Hill won for us. And Middlehurst's success with Lotus 25 in GP Historique meant a lot as well.

My worst day here was when Nigel Mansell spun off the lead on the slick surface paint at Massenet in 1984. We have all wanted him to finish strong, but in the end he came away empty-handed...

If anybody thinks that we are here to have fun, then they are sorely misguided! Monaco Historique is serious business and we are here to win. That is the only reason we came.

Jacky Ickx, F1 vice-Champion from 1970, eight-time GP winner, five-time winner of 24h Le Mans, and former Clerk of the Course in Monaco. Suggestion, that perhaps his time at Ensign might have been source of greatest frustrations is met with dismissive gesticulation:

No, I have no negative thoughts about Monaco at all, and it is impossible to single out any day as particularly bad. Every minute I have ever spent here was great. It is a special place. It's just life...you cannot be always on top. My time at Ensign was simply a period when I could not fight for wins, but it does not mean that I was not able to enjoy it. Am I disappointed that I never won here? Not really, I am grateful that I was privileged to race here at all.

Monaco Historique is a beautiful event, where people sharing the same passion could meet and talk to us. Sensational atmosphere, sensational racing...

Riccardo Patrese, six-time GP winner, who in Formula 1 started 256 Grands Prix does not hesitate:

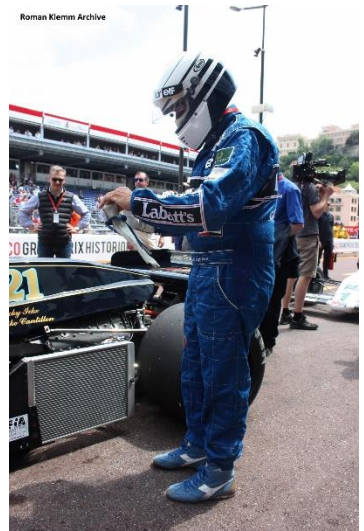
My best day in Monaco? What a silly question...of course 23 May 1982, when I won my first Grand Prix here! The closing laps created an absolute chaos and nobody really knew, what the final result was. Including myself. Then, one of the Brabham mechanics started to shout that I won. But I did not really fully realize that until I was standing in the box, next to Prince Rainier.

Not so sure about the negatives...I always liked this place and this race, regardless of the result.

Monaco Historique is simply unique, an opportunity to see old friends, reminisce, and share the memories with people like yourself...

Eddie Irvine, former Ferrari star and 1999 vice-Champion, four-time GP winner and recognizable playboy just smiles:

Presumably, you have in mind motorsport memories...I had few unforgettable moments off track here too, you know. The Principality always treated me well as a driver. I believe I had four podiums here and together with Michael, we gave Ferrari a 1-2 as well. In fact, the best memory is from 1999, when I finished 2nd to Schumacher.

Negatives? There was this one race when Panis put me into the guardrail...

And Monaco Historique? It is a privilege that I can drive this McLaren M26 here, the car in which my hero James Hunt raced. Later he also became my mentor. He did young driver orientations for Marlboro, and I was one of them. And he did help me a lot. It is unbelievable, when you think about it. In 1977, I was just a boy watching James winning at Silverstone in this car. And now, after my own good career, I am about to drive the same car...I must be the luckiest bloke to whom life and destiny are nothing, but kind.

PHOTOGRAPHS COURTESY OF ROMAN KLEMM ARCHIVE

V depu jezdců podniku Monaco Historique lze narazit na nejednu velkou osobnost dějin motorsportu. A jako každé dva roky se proto i tentokrát Romanu Klemmovi naskytla vzácná příležitost zeptat se několika významných pamětníků na jejich nejlepší i nejhorší vzpomínku ohledně Velké ceny Monaka...a jejich názor na Grand Prix de Monaco Historique.

Patrick Tambay, tovární jezdec Ferrari a Renaultu a dvojnásobný vítěz Grand Prix s tímto velkolepým místem spojuje tyto myšlenky:

Můj nejlepší víkend jsem zde zažil roku 1983...i když to pro mnohého pozorovatele možná tak nevypadá. Kvalifikoval jsem se jako čtvrtý a v neděli před závodem jsem měl takový neuvěřitelně jistý pocit, že vyhraju. Myslím, že mě neklamal, nebýt ale toho, že o strategii Scuderie rozhodl inženýr Mauro Forghieri, který nařídil, že na vlhké trati vyrazíme na profilovaných pneumatikách. Bohužel jsme se tím přehmátli a vyhrál Keke Rosberg, který startoval o pozici za mnou a risknul start na hladkých gumách...

Mou nejhorší vzpomínkou je beze sporu závod o rok později. Hned po startu mne v St. Devote někdo strčil do bariéry. Přední závěs prorazil monokok a zlomil mi nohu. Moc to nebolelo, zranění mi ale pokazilo i následující závody...

A Monaco Historique? Nebudeš tomu věřit, ale jsem tu poprvé, i když žiju v nedalekém Nice! Ten podnik se mi moc líbí. Naslouchat osmiválcům Cosworth a vstřebávat celou tu atmosféru je senzační. Jen jedno mi tu chybí...vůně spáleného oleje značky Motul, která byla pro Monako vždycky typická. Mám ji ještě dnes v nose, ale ne zrovna teď...dnes ale asi používají jiné směsi. Nechci si tady ale na nic stěžovat. Historique je krásným kontrastem k moderní Formuli 1...tam už nevoní vůbec nic, motory není slyšet a nemají ani Grid Girls. Prostě to úplně podělali!

Bob Dance, legendární mechanik týmu Colina Chapmana, který šrouboval již na vozech Jima Clarka. Pro stáj Lotus Classic a Colina syna Clivea pracuje dodnes. Vzpomínka na jeho nejhorší den v knížectví poněkud překvapí...nejmnoval totiž ani jednu z příležitostí, kdy tu Clarka pronásledovala věčná smůla:

Těch krásných zážitků bylo více, zvláště rád si ale vzpomínám na to, když tady za nás v letech 1968 a 1969 vyhrál Graham Hill. Také triumfy Middlehursta na Lotusu 25 při GP Historique pro mě znamenaly hodně.

To nejhorší, co jsem tu zažil bylo, když Nigel Mansell v roce 1984 jasně vedl a nahoře v Massenetu uklouzl na tom bílém lakování vozovky. Všichni jsme mu tehdy přáli dobrý výsledek a nakonec tu zase stál s prázdnýma rukama...

Jestli si někdo myslí, že jsme na Monaco Historique pro zábavu, tak to zdaleka ne! Tohle je tvrdý bussines a přijeli jsme vyhrát. Jsme tady jenom kvůli tomu.

Jacky Ickx, vicemistr světa F1 roku 1970, osminásobný vítěz Grand Prix, pětinasobný vítěz 24h Le Mans, bývalý ředitel Veké Ceny Monaka. Nad podnikem, že by možná mohl jmenovat svou slabší fázi s týmem Ensign jenom kroutí hlavou:

Ne, o Monaku nemohu říct nic negativního, a proto nemohu vybrat ani nějaký zvláště zlý den. Já se tu cítím každou minutu výborně. Je to pro mě zcela zvláštní místo, kde se mi vždy líbilo. Kdepak, život už je takový. Nikdy nemůžeš nastálo zůstat až nahoře. Můj čas u Ensign prostě byla doba, kdy jsem nemohl bojovat o vítězství, přesto jsem si ji vychutnal. Jestli mne trápí, že jsem tu nikdy nevyhrál? Zdaleka ne, cítím spíše vděčnost, že jsem zde směl vůbec startovat.

Monaco Historique, to je prostě nádhera. Podnik, při kterém se sejdou lidé se stejnou vášní. A mají tu možnost si s námi popovídat. Senzační atmosféra a senzační závody...

Riccardo Patrese, šestinasobný vítěz Grand Prix, který startoval ve 256 závodech Formule 1, odpovídá bez zaváhání:

Můj nejkrásnější den v Monaku? Jaká to otázka...samozřejmě 23. květen roku 1982, když jsem tu vyhrál svou první velkou cenu! Konec toho závodu se ale vyvinul v takový chaos, že vlastně nikdo neznal pořadí v cíli. Ani já. Pak jeden z mechaniků Brabhamu na mne řval, že jsem to vyhrál. Pořádně jsem si to ale dokázal uvědomit teprve když jsem stál v lóži vedle knížete Rainiera.

Z negativní stránky mě nic nenapadá...já měl tento závod a toto město vždycky rád, a bylo jedno, jak to nakonec dopadlo.

No a Monaco Historique je prostě jedinečná příležitost setkat se se starými přáteli a podělit se o zážitky s lidmi, jako jsi Ty...

Eddie Irvine, bývalý jezdec Ferrari, vicemistr světa roku 1999, čtyřnásobný vítěz Grand Prix a známý playboy se jenom usmívá:

Předpokládám, že Tvá otázka míří směrem nejkrásnějšího sportovního zážitku...já tady totiž měl nezapomenutelně hezkých zážitků i mimo trať více... Ke mě, coby pilotovi F1, se knížectví většinou zachovalo moc dobře. Myslím, že jsem tu byl čtyřikrát na bedně a získali jsme s Michaelem pro Ferrari i vítězství stylu 1-2. Nejraději vzpomínám právě na rok 1999, když jsem dojel druhý za Schumacherem.

Z negativní stránky? Pamatuji na jeden závod, kdy mě Panis strčil do svodidla...

A Monaco Historique? Je to pro mě velká čest, že tu smím jet na McLarenu M26 mého idolu Jamese Hunta. Později byl také mým velkým mentorem. Pracoval pro Marlboro jako kouč nováčků a já byl jedním z nich. Strašně moc mi pomohl. Je to prostě neuvěřitelné, když se nad tím zamyslíš. V roce 1977 jsem byl v Silverstone jako malý kluk divákem, když James právě na tomto voze vyhrál. Teď tu zrovna v tomhle autě pojezu a sám mám za sebou pěknou kariéru...musím prostě být šťastlivec, se kterým to život a osud mysleli moc dobře.

